

Frankrijk is heftig verdeeld, maar bijna alle Fransen zijn fan van De Gaulle

Posted on 5 november 2026 by Redactie

In Frankrijk kwamen er miljoenen mensen op af en ook in Nederland zijn er na drie maanden nog steeds vele tientallen bioscopen waar de twee nieuwe films over de Franse oorlogsheld en latere president Charles De Gaulle draaien. SYP WYNIA praat in ***dit videogesprek*** voor WWTV met politiek journalist en Frankrijk-kenner MARTIN SOMMER over de moderne verheerlijking van De Gaulle, precies nu het land politiek, sociaal en economisch in gruzelementen ligt. Hunkert Frankrijk naar een sterke man, precies 56 jaar na De Gaulle's dood?

Dat ligt toch iets anders, zegt Sommer. De Gaulle is in Frankrijk nooit weggeweest. Vroeger werd de lange, stramme generaal nog wel gehaat door links, maar zelfs dat is niet meer zo. Geen enkele France politicus kan het zich permitteren geen bewonderaar van De Gaulle te zijn.

De Gaulle en Luns

De twee, meer dan vijf uur durende films over De Gaulle die dé filmhit van het jaar zijn in Frankrijk en ook in Nederland onverwacht veel publiek trekken, gaan over slechts vier jaren uit het leven van De Gaulle: 1940-1944. De toen nog onbekende generaal ging naar Londen, legde zich niet neer bij de nederlaag tegen nazi-Duitsland, probeerde met vallen en opstaan steun te verwerven voor de bevrijding en de Franse eer te redden.

Van 1959 tot 1969 was De Gaulle president van Frankrijk en stond toen merkwaardig genoeg ook model voor de modernisering van het land én voor de verwijdering van de VS en het Verenigd Koninkrijk. De Gaulle weerde de Britten uit de Europese eenwording en onttrok de Franse strijdkrachten aan de militaire bevelstructuur van het door Amerika gedomineerde NAVO-bondgenootschap. Dat wekte de weerstand op van de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken Joseph Luns, die in Europa de bekendste tegenstander van De Gaulle werd. Luns wilde Engeland juist wél in de Europese Gemeenschap en was sterk voorstander van militaire samenwerking in de NAVO.

De Gaulle was eind jaren ’50 de grondlegger van de ‘vijfde republiek’, met een sterke rol voor de president. Maar juist die presidentiële republiek is aan het wankelen, met een onmachtige president Emmanuel Macron, een onmachtige premier Lecornu die autoritair regeert, met straatgeweld van links en peilingen die de radicaal-rechtse Marine Le Pen de meeste kans geven volgend jaar president te worden.

‘Niet zenuwachtig over Le Pen’

Martin Sommer vergelijkt de situatie in Frankrijk met die in andere West-Europese landen, Nederland incluis. Hij ziet een belangrijke overeenkomst en haalt ook De Gaulle er bij: ‘De Gaulle was een politicus, geen technocraat, in tegenstelling tot Macron. In Nederland heb je ook dat D66-idee dat politiek geen strijd is van verschillende standpunten, maar een kwestie is van het juiste doen, dat laten uitzoeken door experts en rechters die er uiteindelijk over beslissen. In heel West-Europa heb je dat technocratische van meer EU, meer open grenzen, meer migratie en lang lopende klimaatdoelstellingen.’

Sommer haalt de Italiaanse premier Giorgio Meloni erbij om aan te geven dat het ook mee kan vallen met een verkiezingswinst voor een rechtse populist als Le Pen. 'Je moet niet te zenuwachtig zijn over de komst van Le Pen,' zegt Sommer. 'Ik ben van mening dat het ook wel heilzaam kan zijn. De politiek moet op een gegeven moment toch opengebroken worden, weg van die techneuten. Dat zie je in veel meer landen gebeuren.'

*Deze video is ook als podcast te beluisteren. Click **HIER**.*

*Wynia's Week is uniek: vrij toegankelijk voor **miljoenen**, mogelijk gemaakt door **duizenden.** Doet u mee? **Hartelijk dank!***

*De **boeken** van Wynia's Week verschijnen bij **Uitgeverij Blauwburgwal. Bestel hier**.*

*Wilt u ook Wynia's Week **drie keer in de week gratis in de bus**? **Dat kan!***